



עפ"א 11445/10/20 - בנדל פרודקשן בע"מ ח.פ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 11445-10-20 בנדל פרודקשן בע"מ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת ריבי למלשטריך-לטר
המבקשת	בנדל פרודקשן בע"מ ח.פ
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. המבקשת הגישה היום, 9.10.20 בקשה למתן רשות ערעור על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת אניספלד) מיום 7.10.20. אשר סירב למתן צו ארעי במעמד צד אחד והורה על דיון במעמד הצדדים ביום 13.10.20.

2. וזו תמצית העניין - המבקשת שכרה שטח הסמוך לגן האירועים בשדות ים אך מופרד ממנו, והקימה שם לטענתה מתחם אוהלים כיחידות נופש בחלוקה לקפסולות של ארבעה מתחמים, כל מתחם עד 20 איש, וללא מתן שירותים כלשהם. (להלן "האתר"). חוזה השכירות נחתם ביום 27.8.20.

3. ביום 1.10.20 ביקר במקום נציג המשטרה בעקבות תלונה על התקהלות, והורה לפזר את השוהים במקום באופן מיד. ביום 4.10.20 הסתבר למבקשת **לטענתה** כי עליה לטפל בעצמה בנושא הרישוי (ולא המשכירה) ולכן פנתה בבקשה לקבלת רישיון עסק/היתר זמני, וחזרה לפתוח את האתר. עדיין לא הוצג קיומו של רישיון כזה למעט טופס הבקשה לקבלת רישיון (נספח 2), שאיננו לכשעצמו הרישיון.

4. ביום 6.10.20 הופיע שוב נציג המשטרה וקנס את המבקשת בסכום של 5,000 ₪ בגין פתיחת גן אירועים שלא כחוק. באותו היום ניתן צו מנהלי לסגירת "אולם וגן האירועים כוכב הים" הנמצא בקיבוץ שדות ים לתקופה של 7 ימים, דהיינו עד ליום 12.10.20, וקבע שחל איסור לפתוח את המקום. בהמשך נרשם בצו כי בביקור ביום 1.10.20 נמצאו במקום אוהלים ומתחם קמפינג בניגוד לצו בריאות העם האוסר על הפעלה מסוג זה. כך גם ביום 6.10.20 נמצאו במקום אוהלים ומתחם קמפינג ויחידות נופש. לפיכך ניתן צו הסגירה ומנכ"ל גן האירועים כוכב הים הוזמן לשימוע ביום 7.10.20.

5. המבקשת הגישה לבית משפט השלום בחדרה ביום 7.10.20 בקשה לצו במעמד צד אחד, שימנע את סגירת האתר שבו ממוקמים אוהלי הנופש.



6. בית המשפט קמא קבע כי הדיון צריך להתקיים במעמד הצדדים, וקבע את הדיון ליום 13.10.20.

7. כעת, במסגרת בקשת רשות לערער על החלטת בית משפט קמא שקבע את הדיון במעמד הצדדים, פונה המבקשת בבקשה כי בית משפט זה יתן צו המונע מהמשרה לסגור את אתר האוהלים ולאפשר לה להמשיך בפעילותה עד למועד הדיון. המבקשת גם מציינת כי בכל יום שנאסר להפעיל את המתחם היא מפסידה כ-20,000 ₪ וימי החג האחרונים הם קריטיים להישרדות עסקה של החברה.

8. אקדים ואציין כי לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשת המבקשת, גם ללא קבלת תגובת הצד השני, מהנימוקים המצטברים הבאים:

א. ראשית, כפי שעולה על פניו מהנתונים שצורפו, למבקשת אין היתר או רישיון עסק להפעלת המתחם. בוודאי שבית משפט לא יכול לאפשר פעילות כזו ללא היתר.

ב. ברור מצו הסגירה שניתן, שהוא מכון לפעילות האוהלים, וניתן כנראה מטעמי קורונה. המשמעות של צו סגירה הוא סגירת אתר האוהלים. המשכירה הוזמנה לשימוע ביום 7.10.20. אין פירוט מה היה בשימוע.

ג. החלטת בית משפט קמא ניתנה ביום 7.10.20 ואילו המבקשת מגישה את הבקשה רק ביום שישי, 9.10.20 סמוך לשעות הצהריים, על מנת שבית משפט יאפשר לה הפעלת המתחם לסוף השבוע. השתהות המבקשת ופנייתה רק כעת, איננה מיטיבה עמה.

ד. המערערת מוחה על כך שהדיון נקבע ליום 13.10.20, וזאת לאחר שצו הסגירה מסתיים כבר ביום 12.10.20. לפי צו בתי משפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהם רשות ערעור) תשס"ט 2009, לא תינתן רשות ערעור על החלטה בעניין קביעה של מועד דיון.

ה. אין לי אלא לאשר את העובדה כי צו במקרה כזה צריך להינתן לאחר דיון במעמד הצדדים ולא כסעד במעמד צד אחד.

9. לפיכך, תרופתה של המבקשת היא לחדש פנייה לבית משפט השלום, ולבקש להקדים את מועד הדיון, אם נראה לה הכרחי. מכל מקום בקשת רשות ערעור זו -נדחית.

ניתנה היום, כ"א תשרי תשפ"א, 09 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

